

מובן לנו מנסיוננו אנו וגם ביחס לארנון, עד כמה קשה לדעת מה הצרכים הנפשיים של בן אדם ומה הצורה המתאימה ביותר לעזור לו וליצור קשר איתו. קשה לבטא במלואו הרגשותנו כל העידוד הרב שקבלנו, חברים, את עזרחכם לא נשכח לעולם.

עברנו חדשים סוערים ביחד. נסיעה לחו"ל המוצלחת כל כך. היינו עדים לכח רצון של ארנון שעזר לו, באופן זמני, להתגבר על מחלתו כדי להנות מכל החוויות. הוא הצליח כי החברים עודדו אותו. אותם החברים גם עכשיו, באבל הכבד שתקף אותנו, עומדים לצידנו, ואני רוצה להודות לכלכם. הלוואי ואוכל לקחת דוגמא מארנון איך לחיות עם הסבל!

המשפחה